

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد نامه های معاویه به امیر المومنین (ع)

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 8، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

کامران ایزدی - دانشیار دانشگاه امام صادق (ع)

محمد جانی پور - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

آنچه تا کنون در حوزه مطالعات تاریخ اسلام و حوادث قرن اول هجری به ویژه دوران حکومت امیر المومنین (ع) مطرح شده، بیشتر تبیین تاریخی حوادث بوده که موجب شده است بسیاری از جوانب فرهنگی و اجتماعی آن وقایع مغفول مانده و تنها به گزارش شرح حالی از روند وقایع اکتفا شود. به نظر می رسد آنچه امروزه می تواند راه گشای فهم بسیاری از وقایع آن دوران باشد، تبیین دیدگاه ها و مبانی نظری افراد شاخص و مطرح اعم از موافقان و مخالفان با دولت حق از خلال کلام و گفتار ایشان باشد چرا که زبان آدمی، معرف شخصیت اوست و به واسطه فهم گفتمان هر شخص و چینش منطقی کلمات او در کنار همدیگر و تحلیل محتوای آنهاست که می توان به درکی جامع از دیدگاه های آنفرد دست یافت و همچنین با نگاهی کلی به منطق حاکم بر مجموعه باقی مانده از کلمات ایشان و تحلیل محتوای آن، امکان بازسازی یک سامانه کامل و تصویر پردازی از نگاه وی به وجود می آید. به عبارت دیگر، با تاملی دقیق و چینش منطقی کلمات و جملات، سخنان یا نوشته های افراد و تحلیل محتوای کیفی آنها می توان به اعماق اندیشه های آنان آگاهی یافت. در این مقاله با بررسی مضامین نامه های معاویه که در طول دوران حکومت حضرت علی (ع) برای ایشان نوشته، به نگاهی جامع در مورد مبانی سیاسی، فکری، عقیدتی و اخلاقی وی دست می یابیم.

کلمات کلیدی:

امیر المومنین علی (ع)، تاریخ اسلام، تاریخ تشیع، قاسطین، صفین، معاویه، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864414>

